

თევზი და ხიზილალა, როგორც თი-
თონ სთვა და სხევბიც აშბობენ, ზა-
მთრობით იგზავნება მდესაში, ხირ-
კუვში, ტულაში. თევზობს ანაკიაში
ინგურის ჩასართავთან.

ბევრ შეწევებაზედ სხივა კრებას-
თან ბ. შეწენება ადგილობრივ მე-
მამულებისაგან. დღეს მოვა ერთი
და თხოულობს, ოც-და-ათ მანეთს;
ეს ადგილი ჩემია, აქ მნეური ჩემს
წინაპარს გაუთხრია. ხვალ მოდის
შეორე და ხუთ თუმანს თხოუ-
ლობს: აქ ზღვის პირი მე მეკუ-
თების; ყოველი სანდლის ნაპირ-
ზედ დაბმის უფლებისათვის თი-
თო მანეთს ირთმევიანო და სხვა ბევ-
რი რამ ილაპარაკა თავიანთ შეწე-
ვებულ მდგომარეობაზედ, რომელთ
მოთხოვა ერთობ დიდ ადგილს დაი-
კრიდა განვითავში.

მს მით უფრო გასაკვირველია, რომ
ჩენ დარწმუნებით ვიცით, რომ მოე-
ლი ზღვის პირი, სიგანით სამოცი სა-
ქენი, ხაზინას ეკუთვნის.

რას იზამ კაცი, ყველა უნდა და-
აკმაყოფილო, მეტი რა ილაჯია. ტყეს
თუ შესჩივლებ შენს გაჭირებას, თო-
რემ სამართალი აქ სად არის! პრის
ტავთან ვერა სამართალს ვერ ვპოუ-
ლობთო.

სასურველია, რომ მთავრობამ მიაქ-
ციოს ყურადღება ამათ შევიწროე-
ბულ მდგომარეობას, რომ ყველ
გამელელს და გამომცველს არ ქონ-
დეს უფლება ამათი ცარცვისა და მით
დაიფარონ ეს ნორჩი საქმე ჩენს ქვა-
ყანაში.

რადგან კრებამ ეს კითხვა დაინახა
დიდ ყურადღების ღირსაღ, ამისთვის
წინადადება მისცა ბ-ნ შევყენკოს, რომ
მან ამ საგანზედ ცალკე წერილობითი
მოხსენება შემორტანოს, რათა მის
განცხადებას, უგანყოფილების “საშუა-
ლებით, კანონიერი მსელელობა მიე-
ცის.

შემდეგ ილაპარაკეს იმაზედ, რომ,
რადგანაც ხმა არის იმ სახელმწიფო
ფლოტილიას, რომელსაც ხაზინა ინა-
ხეს დასაელეთ მაკასიის ზღვის ნა-
პირ პატარა ქალაქების და სოფლების,
მათ შუა გზების უქონლობისა გამო,
შემაერთებელ სახსრად, და რომელზე-
დაც ხაზინა ხარჯაც ყოველ წლობით
ორმოც-და-ათი ათასს მანეთს, კრძა-
პირზედ გაცემას აპირებენო, რომ ეს
გატრობის ხელის მოსამართავი სახსა-
რი ვინმე მთავრობისტის ხელში არ
ჩავიდეს, ურიგო არ იქნება ვი-
ზუამდგომლოთო მთავრობასთან, რომ
ეს საქმე გადასცენ იმ ნაოსნობის
პაებზედ დადგენილ ამხანაგობას, რო-
მელიც ამ უგანყოფილების მეოხე-
ბით 1877 წლიდან არსებობს აქ.

მს წინადადება აღტაცებით მიიღო
კრებამ და გადასწუვიტეს იშუამდგომ-
ლონ საცა ჯერ არს.

უნდა მოგახსენოთ, რომ ეს ნაოს-
ნობის ამხანაგობა სრული ყურადღე-
ბისა და თანაგრძნობის ღირსაღია. ამხა-
ნაგობას ჰყავს ჯერ-ჯერობით სამა-
სმდე პატიოცი, რომელნ-ც ვალდე-
ბული არიან თითო თუმანი იხადონ

წელიწადში. არიან იმისთანა ამხანა-
გებიც, რომელთაც ორმოცი პაი აქეთ.
სქეთ ხუთი ღიღი სანდალი, რომელ-
ნიც დაირიან სოხუმიდინ და ბათუ-
მამდინ, აგრეთვე ეზიდებიან რეიდი-
დან საქონელს. ჰერნიათ ექვის, მაგ-
რამ ერთი დაღუპვეით.

ამხანაგობაში იღებენ განსაკუთრე-
ბით იმისთანა ზღვის ნაპირ მცხოვ-
რებლებს, რომელთ ხელობა ნაოს-
ნობაა. საკირველია, ამ ფრიად სა-
სარგებლო ამხანაგობას რატომ მეტი
წევრები არა ჰყავს. მაგრამ ქართველთ
ტომისანი არა ვართ. ქერძო და სა-
ზოგადო საქმეშიაც დაუდევარინი.

ვისურეოთ, რომ მთავრობამ „გან-
ყოფილების“ თხოვნას ყურადღება
მინისტრის, როგორც ერთ იმისთანა
სხსარის, რომელიც შეიძლება ხელის-
ძომართვა ეჭრობისათვის და რომელ-
ზედაც ერთის მხრით დამოკიდებულია
კეთილ-დღეობა ზღვის ნაპირ მცხოვ-
რებლებისა. ღმერთმა ნუ ჰქნას, რომ
ეს საქმე ვინმე ერთ პირს ჩაუვარდეს
ან მამანიას ხელში! მონოპოლია ამ
გვარ საქმეში რა დამღუპველია—ამის
მაგალითი თვალ წინ გვიდევს შეს
ზღვზედ.

შემდეგში ვეცდები უფრო დაას-
ლოებით გაგარნოთ ამ „განყოფილე-
ბის“ მოქმედებას.

ჭალვები.

რუსეთი

— გაზ. „რუსკა გედომოსტი“ გვა-
ცნობებს, რომ ფინანსთ სამინისტრო-
ში სულზე გადასახადის მოსპობის
პროცეს აღვინება. როგორც ამპო-
ნენ, გარდაწყვეტილია კიდეც ამ
გადასახადის მოსპობა; რაც შეეხება
იმას, თუ საიდამ შეავსონ ეს სახელ-
მწიფო შემოსავალი, განძრახვა აქვთ
მოუმატონ ტამოვნის შემოსავალს
იმდენი, რამდენიც კლდება ხაზინას
ამ გარდასახადის გაუქმებით.

— გადასს სწერს კორრესპონ-
დენტი ქ. სარატოვიდამ, რომ, 19
წარსულ თვეს, იქ მიბრძანებულა სა-
ხალხი განათლების მინისტრი ბარონ
ნიკოლაი, დაუხედავს ადგილობრივი
სასწავლებლები და, სხვათა შორის,
რეალური სასწავლებლები, სადაც ბა-
რონ ნიკოლაიმ მიიღო დეპუტატი
მოსწავლეთ მშობლების წარმომადგე-
ნელთა, რომელთაც სოხუმის მინისტრის
რეალურ სასწავლებლების უფლებების
გავრცელება; ამის პასუხად დეპუტა-
ტის მიუღია, რომ ბ. მინისტრის წა-
დილი და მეცადნეობა ამ წემთხვევაში
სრულებით ეთავსება დეპუტატის
და საზოგადოების მოთხოვნილების
გადასცენ იმ ნაოსნობის პაებზედ
დადგენილ ამხანაგობასთან, რომელიც
მეოხებით 1877 წლიდან არსებობს აქ.

მს წინადადება აღტაცებით მიიღო
კრებამ და გადასწუვიტეს იშუამდგომ-
ლონ საცა ჯერ არს.

უნდა მოგახსენოთ, რომ ეს ნაოს-
ნობის ამხანაგობა სრული ყურადღე-
ბისა და თანაგრძნობის ღირსაღია. ამხა-
ნაგობას ჰყავს ჯერ-ჯერობით სამა-
სმდე პატიოცი, რომელნ-ც ვალდე-
ბული არიან თითო თუმანი იხადონ

ღიმნაზიებთან მარტო ლათინურის
ენის შემთლებით და ამ სასწავლებელ-
ში მოსწავლეთ ექნებათ უფლება შე-
ღინისტრის, ბუნებითის და ფიზიკო-
მატემატიკურის განყოფილებებზე შე-
ვიდნენ. მეორე პროცესით, რამთლე-
ნიმე ნაწილი რეალურ სასწავლებ-
ლებისა და მეტგაესებიან პროფესიონა-
ლურ სასწავლებლებს რეა წლის
კურსით. ამასთანავე ბარონ ნიკო-
ლაის დაუმატინა, რომ მის სიტყვებს
ჯერ-ჯერობით ნუ მიიღობთ ბეჯითა-
დო და როდის გათავდება ამის კითხევ-
ბის განხილვა—ნამდევილად არც ის
ვიციო.

— გაზეთის თდესსის დისტრიბუ-
სიტუაციებით, ბ. სახალხო განათლების
მინისტრის ცირკულიარი გაუგზავნია
ადგილობრივ რეალურს სასწავლებ-
ლებში, რომლითაც ბ. მინისტრი
სთხოვს სასწავლებლების პედაგოგიურ
რჩევებს წარმოუდგინონ მათ თავიან-
თი ჰქნარი რეალურ სასწავლებლების
ეხლანდელ წესდების შესახებ. ამას-
თანავე წინადადებას აძლევს ბ. მი-
ნისტრი პედაგოგიურ რჩევების დანიშ-
ნონ, როგორც წესდების, აგრეთვე
პროგრამების ნაკლულევანება.

მართულ ეკილესიურ გალობაზედ*)

„დოოებაში“ დაბეჭდილია 1880
წელს, ორს თებერვალს, № 26-ში:
ქართული საკეკლესიო გალობის საქ-
მე ხერიანად ვერ მიღის; არხი-
მანდრიტს მაკარის ხელი აულიაო ამ
ქამად ამ საქმიდამაო; მგალობლები
ხეირიანად ვერ ეკიდებიან თავის საქ-
მესაო, არ ასწავლიან აქარას დიაკვნებ-
საო და ყველაზე უარისი კიდევ ის
არისო, რომ მაკარიანისაგან შედ-
გენილი ზოგიერთი ნოტები ქართუ-
ლის გალობისა სრულიად არ ვარგაო,
მცირდნ კაცებმა დაუწუნეს ეს ნო-
ტებით.

ამ სტატიაზედ მე, ეითარკა დამა-
წესდებელი ანუ დამწყობი ამ გალო-
ბისა და აწ თავმჯდომი ამავე გალო-
ბის კომიტეტისა, განუცხადებ ქართველ
საზოგადოებას:

1) არხიმანდრიტმა მაკარმა, მარ-
თალია, თავის ნებით ხელი აიღო გა-
ლობიდამ, კომიტეტმა წარუდგინა
ექსარხის მისი დათხოვნა და, თანხმად
მისის თხოვნისა, ექსარხმაც განა-
თენისუფლა და ახლა აღარ ირიცეის
წევრად გალობისა. თავში არხი-
მანდრიტმა მაკარმა ბევრი იღვენა
ქართული გალობისათვის, და იმ შემ-
წევბისათვის, რომელიც ამოუჩინა
მგალობლებს და გალობას, მაღლო-
ბელი გართ.

2) მგალობლები უწინაც კარგათ
ასწავლიდნენ და ახლაც კარგათ ას-
წავლიან, მხოლოდ გარჩევა ამაში
მდგომარეობს, რომ უწინ ცოტანი
სწავლიდნენ და ახლა მრავალნი სწავ-
ლებენ, მდგრადი გალობისათვის, და იმ მიზეზი რა არის:

მართულ გალობასა აქეს სამი ხმა:
პირველი, მეორე და მესამე. ამ ხმებ-
ში, როგორც მაკარიანი, ნოტის
სემინარიელი, რომელიც ქართვე-
ლების სასულინურს ანუ რუსულს
გალობასა. ამ მაკარიანის ამას წი-
ნეთ, არხიმანდრიტის მაკარის დროს,
გარდაცელ ნოტებ წმიდა მია-
ნონ და მშენებრიად გალობენ. მს ხო-
რით გალობა საიმამოენ მოსასმენია,
და ვისაც სურდესთ, თდეს სობორო-
ში ქართულად იგალობონ, მოიდენ
და მოისმინონ ქართული მეტები
და მოიდენონ ას

